

Παράδοξον Μυστήριο, οικονομείται σήμερον! (Ραφαήλ Χ. Μισιαούλης, θεολόγος)

/ [Πεμπουσία](#)

Παράδοξον Μυστήριο, οικονομείται σήμερον ![1]

Μυστήριο παράξενο και παράδοξο αντικρύζω. Βοσκών φωνές φτάνουν στ' αυτιά μου. Δεν παίζουν σήμερα με τις φλογέρες τους κάποιον τυχαίο σκοπό. Τα χείλη τους ψάλλουν ύμνο ουράνιο. Οι άγγελοι υμνολογούν, οι αρχάγγελοι ανυμνούν, ψάλλουν τα Χερουβείμ και δοξολογούν τα Σεραφείμ. Πανηγυρίζουν όλοι, βλέποντας το Θεό στη γη και τον άνθρωπο στους ουρανούς. Σήμερα η Βηθλεέμ μιμήθηκε τον ουρανό: αντί γι' αστέρια, δέχτηκε τους αγγέλους· αντί για ήλιο, δέχτηκε τον Ήλιο της δικαιοσύνης. Και μη ζητάς να μάθεις το πως. Γιατί όπου θέλει ο Θεός, ανατρέπονται οι φυσικοί νόμοι.

Εκείνος λοιπόν το θέλησε. Και το έκανε. Κατέβηκε στη γη κι έσωσε τον άνθρωπο. Όλα συνεργάστηκαν μαζί Του γι' αυτόν το σκοπό. Σήμερα γεννιέται Αυτός που υπάρχει αιώνια, και γίνεται αυτό που ποτέ δεν υπήρξε. Είναι Θεός και γίνεται άνθρωπος! Γίνεται άνθρωπος και πάλι Θεός μένει, λέει ο Ιερός Χρυσόστομος [2].

Η σημερινή εορτή μας μεταφέρει το μήνυμα της ενανθρωπήσεως του Υιού και Λόγου του Θεού, το μεγάλο μυστήριο της ενσαρκώσεως της Θείας Οικονομίας, του σχεδίου δηλαδή της αγάπης του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου. Η Ενσάρκωση, φανερώνει την δυνατότητα που δίνεται σε κάθε άνθρωπο να υπάρχει εν Θεώ.

Αδύνατο, λοιπόν, και ακατανόητο με τα μέτρα του χοϊκού ανθρώπου να εκτιμηθεί και να κατανοηθεί το τελούμενο. Θεός εφανερώθη εν σαρκί »[3]. Γεννήθηκε ο Θεός, το δεύτερο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, ως άνθρωπος. Έλαβε σάρκα ανθρώπινη για να θεοποιηθούμε, να γίνουμε κατά χάριν θεοί, όπως ήταν προορισμένος ο άνθρωπος. Προορισμός του ανθρώπου ήταν να βρίσκεται συνεχώς σε πλήρη κοινωνία με το Θεό για να μείνει άφθαρτος. Ανεβίβασε τον άνθρωπο στην αθανασία.

Όμως ο άνθρωπος παρακούοντας το πρόσταγμα του Θεού, πέρασε στην παράταξη της κακίας με αποτέλεσμα να χάσει κάθε κοινωνία με το Δημιουργό του. Έτσι, ο Χριστός προσέλαβε τη δική μας φύση, ώστε να μας ξαναδώσει τον αρχαίο προορισμό μας, να μας διδάξει το ήθος με το οποίο ο ίδιος με την επίγεια ζωή του κατέστησε συγκεκριμένο [4].

Η γέννηση του Χριστού «ανέτειλε τω κόσμω το φως το της γνώσεως »[5], σύμφωνα και με το απολυτίκιο της εορτής, γιατί φανέρωσε την εικόνα του Θεού και του τέλειου ανθρώπου. Μια τέτοια γνώση είναι φως της ψυχής. Να γιατί η

Σάρκωση του Υιού και Λόγου του Θεού, ως γνώση της απόλυτης αλήθειας, δεν συγκρίνεται με καμιά άλλη γνώση και αλήθεια του κόσμου, αφού μας βεβαιώνει ότι ο ουρανός κατέβηκε στην γη και ο άνθρωπος βρήκε αυτό που αναζητούσε τόσο επίμονα.

Ο Θεός κλίνει τους ουρανούς και έρχεται στη γη. Ο Λόγος έγινε άνθρωπος και έστησε τη σκηνή Του ανάμεσά μας [6]. Έγινε άνθρωπος όχι για να μας λυτρώσει από τις αμαρτίες ή για κάποιον άλλο λόγο, αλλά μόνο και μόνο για να γνωρίσει ο κόσμος την αγάπη που ο Θεός έχει για τη Δημιουργία Του», λέει ο Άγιος Ισαάκ ο Σύρος.

Ο Χριστός γεννάται συνεχώς μέσα στην Εκκλησία και μας αναγεννά, μας προσφέρεται σε κάθε Θεία Λειτουργία ζητώντας μας τόπο για να ανακληθεί στη φάτνη του βηθλεεμικού σπηλαίου της ύπαρξής μας. Αισθανθήκαμε ποτέ την αγάπη του, η οποία αγιάζει και μεταμορφώνει το είναι μας; Αν ναι, τότε γιορτάζουμε αληθινά Χριστούγεννα. Τότε προσλαμβάνομε την ορθή διάσταση που έχουν τα φαινόμενα και βλέπομε πίσω από τα φώτα που πληθαίνουν αυτές τις ημέρες το Φως του Χριστού που «φαίνει πάσι», πίσω από τον φανταχτερό διάκοσμο την ομορφιά της προσωπικής μας μεταμόρφωσης, Έρχεται ο Θεός να φανερώσει τη Βασιλεία του. Έρχεται να μας ανυψώσει από δούλους της αμαρτίας, σε βασιλείς της Βασιλείας των ουρανών.

Ο πάντοτε δοξαζόμενος Θεός, έρχεται ειρηνικά και αθόρυβα στην πολύπαθη ανθρωπότητα, εκφράζοντας την ευαρέσκειά του. Βρέθηκε επιτέλους ο κατάλληλος τόπος, για να υποδεχθεί τον Βασιλέα όλων. Είναι η άσπιλη Παρθένος Μαρία.

Ο Χριστός γεννήθηκε για να καταστρέψει τα έργα του διαβόλου, για να εκπληρώσει το Μωσαϊκό Νόμο και τους Προφήτες, για να αγιάσει την ανθρώπινη σάρκα, για να σώσει τον κόσμο, τους ανθρώπους, για να μην έχουν πρόφαση οι άνθρωποι να αμαρτάνουν, για να δώσει ζωή στο τέλειο δημιούργημά Του, τον άνθρωπο και για να καλέσει σε μετάνοια τους αμαρτωλούς.

Ας θυμηθούμε το όραμα του Αγίου Ιερωνύμου, που ασκήτευε στη Βηθλεέμ, όταν είδε τον Χριστό ως βρέφος στη φάτνη προσευχόμενος η καρδιά του σκίρτησε από αγάπη και είπε: «Χριστέ μου, τί δώρο να σου προσφέρω; Οι μάγοι Σου πρόσφεραν τα δώρα, οι ποιμένες την προσκύνηση, οι άγγελοι τον ύμνο». Τότε ο Χριστός του είπε: «Ιερώνυμε, το δώρο που θέλω να μου κάνεις είναι οι αμαρτίες σου, θέλω να μου προσφέρεις τον εαυτό σου». Αυτός είναι και ο λόγος που ήρθε στη γη ο Χριστός. Όχι για να καλέσει τους δικαίους αλλά τους αμαρτωλούς σε μετάνοια. Μετάνοια σημαίνει να πιστέψουμε ότι η αγάπη του είναι μεγαλύτερη από τις αμαρτίες μας και να αποδεχθούμε ότι η ζωή μας μαζί Του είναι ασφαλώς καλύτερη

από αυτήν που ζούμε χωρίς Αυτόν.

Έτσι και εμείς ως Του προσφέρουμε τις αμαρτίες μας , τον εαυτό μας μετανοημένο, ώστε να αξιωθούμε κι εμείς να γίνουμε κατά χάριν θεοί. Η γέννηση του Χριστού είναι μια διαρκής πρόσκληση να αναγεννηθούμε πνευματικά. Δηλαδή να γίνουμε ένα νέο πρόσωπο. Αυτό σημαίνει πνευματική αναγέννηση.

Είθε ο νεογέννητος Χριστός να γεννηθεί στην καρδιά του κάθε ανθρώπου, γιατί μόνο τότε θα εορτάσουμε πραγματικά Χριστούγεννα.

Παραπομπές:

- 1. Ιδιόμελο στα Απόστιχα της 26ης Δεκεμβρίου στον εσπερινό: «Παράδοξον Μυστήριον, οικονομείται σήμερον! καινοτομούνται φύσεις, και Θεός άνθρωπος γίνεται· όπερ ην μεμένηκε, και ο ουκ ην προσέλαβεν, ου φυρμόν υπομείνας, ουδέ διαίρεσιν».**
- 2. Αγίου Ιωάννου Χρυσοστόμου, Λόγος στο Γενέθλιο του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, «Η φωνή των Πατέρων» της Ιεράς Μονής Παρακλήτου Ωρωπού Αττικής.**
- 3. Α΄ Τιμόθεο 3,16.**
- 4. Μητροπολίτου Φθιώτιδος Νικολάου, Εις επίγνωσιν Θεού, εκδ. Αποστολική Διακονία, β΄ έκδοση, Αθήνα, 1999, σελ. 325-329.**
- 5. Η Γέννησίς σου Χριστέ ο Θεός ημών ανέτειλε τω κόσμω το φως το της γνώσεως εν αυτή γαρ οι τοις άστροις λατρεύοντες υπό αστέρος εδιδάσκοντο Σε προσκυνείν τον ήλιον της δικαιοσύνης και Σε γινώσκειν εξ ύψους ανατολήν Κύριε δόξα Σοι.**
- 6. Ιωάννου 1,14.**